

# БАЩИНА ЛЮБОВ

Дейвид Уилкерсън  
17 Януари 1994

Неотдавна списание „Нюзуик“ пушна статия озаглавена „Свят без бащи“. Фокусът беше преди всичко върху афро-американските семейства и обезпокоителния ръст деца, които са отглеждани без бащи. Вижте например това:

- Вероятността родено днес черно дете да израсне с баща докато стане на 16 години е само 1 към 5. Тази статистика не се отнася единствено за бедни семейства, но и за зашеметяващия 22 процентов ръст при семейства с доход 75 000 или повече долара годишно. В този момент 62% от всички чернокожи семейства са без бащи.
- Сред белите семейства растат разводите, като се увеличава броя на бащите, които бягат от своите отговорности. Вече не се слага клеймо на тези, които просто „изчезват“. Налага се правителството да преследва нарастващата армия от бащи-бегълци, които не издържат децата си. В „Домът на Ана“, „Нов живот за момичета“ и „Тийн Челиндж дом за жени“, един от най-големите проблеми за жените в програмата е да простят на бащата или пастрока си за това, че ги е изнасилвил, когато са били малки. Много от тези жени са прекарвали години в борба със спомените си за нанесения тормоз от похотливия баща или пастрок. За едно момиче от „Домът на Ана“ най-трудното беше да прости на биологичния си баща за това, че е забременяла от него. Наскоро Святият Дух помогна на тази млада жена да му прости точно преди той да умре. Но животът ѝ беше белязан от ужасния му грях.
- Един пастрок в Горен Манхатън убил доведената си дъщеря – бебе, като я хвърлил през прозореца от осмия етаж. Всички искаха да обесят този човек. В съзнанието на много деца без бащи в този квартал отново изплува картината на извратения баща. Ако ги попитате какво е бащата, те биха ви отговорили: „Това е лош, зъл човек, който изхвърля децата си през прозореца.“ Тези деца не могат да си представят любящ небесен Баща, защото в съзнанието им е запечатана картината за жесток, безсърдечен мъж!
- Познавам дванадесет годишно момче, което беше изхвърлено от дома си от пастрока си – бивш петдесятен пастор, който в момента живее в грях. Това дете не е бунтар – наистина е добро дете. За щастие, истинският му баща е благочестив човек, който много го обича и отиде да го прибере. Момчето вече живее щастливо с любящия си баща. То знае какво означава истински баща!

Изброявам всички тези примери, за да ви припомня колко трудно е за много хора да мислят за Бог като за любящ Баща. Те не могат да преодолеят това да виждат Бог през погледа на миналите си преживявания с безбожния си баща или пастрок. Много малко от проблемните мъже и жени, които идват за помощ при нас са имали нормален или любящ баща. Той или ги е изоставил, или ги е наранил и наскърбил. Всичко това е толкова тъжно и трагично.

Темата не е нова, за нея се е проповядва от години. Известен факт е, че хиляди християни не вярват, че Бог ги обича, защото земния им баща се е отнасял зле с тях. В това послание ще се опитам да говоря не само на тях, но и на всички онези, които нямат толкова замъглен поглед за небесния Отец. Всъщност, мнозина са имали добри бащи и стабилен семеен живот, обичат Господ и ходят в праведност, но въпреки това не са открили дълбините на специалната любов на нашия небесен Отец!

Повечето познаваме Писанията и теорията за голямата Божия любов към децата Му, но малцина от нас са се научили да присвояват тази любов. Не се радваме на славните облаци от това, че тя е на наше разположение!

В живота си съм видял няколко пречки за познаването на Божията любов – бариери, които ми пречат да присвоя и живея в абсолютната свобода на любовта на Отец. Вярвам, че това са пречки за цели множества християни.

Позволете ми да изброя само три от препятствията, които ни пречат напълно да влезем в специалната Божия любов към нас:

## 1. Ние не вярваме напълно онова, което Бог казва за Себе Си!

Чуйте как Бог описва Себе Си на Моисей: „... ГОСПОД, ГОСПОД, Бог състрадателен и милостив, дълготърпелив и многомилостив, и истинен, който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях...” (Изход 34:6-7). Бог заяви, че е всичко това без да „оправдава виновния”, че Той все още „въздава беззаконието на бащите върху децата” (стих 7).

Когато сме сред многото си изпитания и скърби, забравяме какво е казал Бог за собствената Си същност, но ако само Му повярваме в тези времена, ще имаме такава сигурност в душите си!

От кора до кора Библията ни говори като Божия глас, откривайки ни колко нежен и любящ е Той. Тя казва за Баща ни отново и отново:

- Той е готов да ни прости по всяко време: „Защото Ти, Господи, си благ и готов да прощаваш, и многомилостив към всички, които Те призовават” (Псалм 86:5).
- Той е търпелив с нас, пълен е с нежност и милост. „Много са Твоите милосърдия, ГОСПОДИ” (Псалм 119:156). „Милостив и състрадателен е ГОСПОД, дълготърпелив и многомилостив” (Псалм 145:8). „... Господ е много жалостив и милостив” (Яков 5:11).
- Той е бавен да се гневи. „Състрадателен и милостив е ГОСПОД, дълготърпелив и многомилостив” (Псалм 103:8). „Милостив и състрадателен е ГОСПОД, дълготърпелив и многомилостив” (Псалм 145:8). „...И се обърнете към ГОСПОДА, вашия Бог, защото е милостив и състрадателен, дълготърпелив и многомилостив и се разкайва за злото” (Йоил 2:13).

Когато отиваш при Господ, за да се молиш и да Му се покланяш, бъди много внимателен каква представа за Него внасяш в присъствието Му! Трябва да бъдеш напълно убеден в любовта Му към теб и да вярваш, че Той е всичко това, което казва, че е! Най-голямата лъжа на дявола е да те накара да повярваш, че Бог е по-заинтересован да те съди и наказва, отколкото да те спаси, благослови и освободи. Сатана ще се опита да постъпи с теб, както постъпи с Йов. Той посади в съзнанието му извратена представа за Отец!

Йов каза: „Защото сега броиш стъпките ми. Не бдиш ли над греха ми? Престъплението ми е запечатано в торба и Ти пришиваш върху беззаконието ми“ (Йов 14:16-17). Йов обвини Бог, че е „шпионин в небето“! Той казваше: „Господи, дебнеш ме да видиш дали ще се проваля. Не прощаваш и не забравяш греховете ми, отбелязваш си всяко мое погрешно движение! Слагаш всичките ми грехове в торба и ги пазиш, за да ме съдиш с тях. Те се трупат и тези дни Ти ще ме накараш да си платя!“ (виж Йов 14).

Това е представата, която повечето от нас имаме за небесния си Отец! Ние вярваме, че Той ни чака да се провалим, така че да може да ни накаже, да ни отнеме и унищожи нещо, което ни е скъпо! Но можеш ли да проумееш колко извратена е тази представа за Бог след всичко, което Той ни е казал за великата Си любов, нежните Си милости и безкрайното Си състрадание към нас? Истината е, че Бог въобще не шпионираше Йов. Той изпитваше такава любов и уважение към него, че се хвалеше на дявола и цялото небесно войнство! Той каза: „Виждали ли сте човек като този, който Ме обича толкова много? Слугата Ми Йов е праведен човек, без лукавство!“

Точно преди да отидеш в присъствието Му с наведена глава, депресиран, мислейки си, че Си го предал, Бог се е хвалел с теб! Той казва на всичките Си ангели: „Вижете го – когато и да се провали – веднага се покаява. Той непрестанно Ме търси. Това не е ли чудесно?“

Но Йов дойде в Господното присъствие, загубил всякакво чувство за Божията любов и милости към него. Той изплака: „Господи, ти отми надеждата ми!“ (виж стих 19). Така ли виждаш небесния Отец? Мислиш ли, че Той е толкова уморен от провалите и слабостите ти, че е готов да те смаже, накаже, да остави греховете ти да се трупат срещу теб? Разглеждаш ли Го като че ти е ядосан и позволява на дявола да те тормози? О, това трябва да Го наскърбява повече от всичко!

## **Отец има два вида любов: обща любов към всички грешници и специална за онези, които са от Неговото семейство!**

Общата Божия любов към човечеството може да бъде почувствана от всеки, който отиде при Него и се покае, но Божието сърце е пълно също и с друг вид любов – различна, необикновена любов към децата Му! Бог винаги е имал избрани хора за Себе Си, върху които е изливал голямата Си любов. Преди Израел беше единствения обект на тази специална любов: „Защото ти си свят народ на ГОСПОДА, своя Бог. ГОСПОД, твоят Бог, те избра, за да бъдеш Негов собствен народ измежду всичките народи, които са по лицето на земята. ГОСПОД положи любовта Си на вас и ви избра не защото сте по-многобройни от всеки друг народ — защото вие сте най-малобройни от всички народи — а заради любовта

на ГОСПОДА към вас... ГОСПОД ви изведе с мощна ръка” (Второзаконие 7:6-8). Бог отправи тези думи към Израел, но ако ти си приел Исус като свой Спасител и Господ, ако си бил осиновен в Божието семейство и Той е любящия ти Баща, ти също може да усетиш колко си специален за Него! Ти си получателят на изключителната Божия любов, а това са думите Му към теб: „Но вие сте избран род, царско свещенство, свят народ, народ, който Бог придоби, за да възвестявате добродетелите на Този, който ви призова от тъмнината в Своята чудна светлина, които някога не бяхте народ, а сега сте Божи народ, не бяхте получили милост, а сега сте получили” (1 Петрово 2:9-10).

Преди ти не беше обект на специалната Му любов, но вече си! Ти беше помирнен с Отец и Той дълбоко те обича – точно сега, в този момент! Важно е да не зачиташ наказанията Му повече отколкото любовта Му! Сатана ще дойде при теб, когато си слаб и си се провалил и ще те удари с всеки пасаж от Библията, който говори за Божия гняв срещу греха. Разбира се, че Бог съди греха, но Сатана ще извади тези стихове от контекста и ще ги използва, за да инжектира страх в съзнанието ти:

- „Очите Ти са твърде чисти, за да гледаш злото и не можеш да погледнеш нещастие” (Авакум 1:13).
- „Кой може да устои пред ГОСПОДА, този свят Бог?” (1 Царе 6:20)
- „А Исус каза на народа: Няма да можете да служите на ГОСПОДА, защото Той е свят Бог, Той е ревнив Бог; няма да прости престъпленията ви и греховете ви” (Исус Навиев 24:19).

Чувал съм как пастори изваждат тези стихове от контекста и удрят овцете си с тях. Но във всеки един от тези пасажии Бог говореше за бунтовен, лицемерен народ. Той казваше: „Не мога да ви простя в сегашното ви състояние, защото сърцето ви не е покаяно, не се обръща към Мен за прошка и милост. Сърцето ви е насочено към греха!” Всички тези плашещи стихове са отправени към лицемери, които отказват да намразят греха си. И ако ти си лицемер, Бог ще дойде при теб с тези думи като с чук, не за да те нарани, а за да счупи твърдостта ти, да накара сърцето ти да Го заобича отново. Но тези сурови думи не са отправени към покаяли се деца, които са опръскани с кръвта на Исус, които винаги се обръщат за прошка към небесния си Отец! Въпреки това, мнозина от нас позволяват на тези плашещи стихове да блокират видението ни за Божията любов!

## 2. Не си почиваме във факта, че Бог знае кое е най-добре за нас!

Понякога Бог ни отнема някои неща, а друг път ние се молим за неща, от които си мислим, че се нуждаем, но Бог не ни ги дава. Въпреки това, „...ГОСПОД познава пътя на праведните” (Псалм 1:6). Един ден ще видим, че Божиите действия са били в наша и на царството Му полза! Виждате ли, най-истинското удовлетворение в живота идва от това да бъдеш в съвършената Божия воля, да вършиш делото Му, да живееш според Неговия избор. Но повечето от нас сме убедени, че само ние знаем от какво имаме нужда, за да бъдем напълно щастливи. А в повечето случаи, онова, което сме убедени, че е най-добро за нас, всъщност би ни съсипало! Никога в историята на човечеството Бог не е взимал нещо от някое от децата

Си без да му даде нещо по-добро, по-красиво, по-пълноценно. Най-доброто от Бог не е нещо, от което трябва да се страхуваме; само Той знае кое е най-добре за теб, Той иска ти да имаш най-доброто от Него! Ако наистина вярваме в това, то ще ни донесе много отмора, мир и радост! Няма да скърбим, че сме изгубили нещо, а ще знаем, че сме били освободени от робство! Бихме казали: „Господи, щом ми отнемаш това, значи, че имаш нещо много по-добро за мен. Така че – вземи го, можеш да го задържиш!” Чувал съм как много млади жени казват: „Искаш да кажеш, че Бог се опитва да отнеме приятеля ми? Той е моят живот, няма друг като него. Ако го изгубя – губя всичко!” Виждал съм го да се случва много пъти. Когато изгубят приятеля си – плачат: „Искам да умра!” Но аз си мисля: „Ако просто се обърнеш към Господ с цялото си сърце и Го обичаш, ще бъдеш изненадана какво те очаква!” След това се появява млад мъж, много по-добър от онова, което някога е могла да си представи – много повече в Божиата воля и в Неговия ред. И когато се обърне назад към онова, за което почти се беше омъжила, тя вика: „Господи, благодаря Ти за това, че не ми позволи да приема нищо друго, освен най-доброто, което имаш за мен!” Има една млада дама от Англия в нашия екип, която беше сгодена за добър млад мъж, но Бог ясно ѝ каза да остави връзката си на олтара. Господ каза: „Този мъж не е за теб. Планирал съм нещо друго и той не се вписва в него!” И така, тя приключи с връзката и беше призвана в специално служение, което напълно я удовлетворява. Сега тя е мощно използвана по чудесен начин. Бог ѝ доказва, че онова, което има в замяна е много по-добро! Възлюбени, ние трябва да си почиваме в любящата ръка на Отец! Трябва да достигнем точката на доверие, в която да казваме: „Имам любящ Баща, Който желае най-доброто за мен. Той знае всичко!” Как Йов намери мир най-накрая? Той се убеди, че Бог знае какво прави, и че всичко е под контрол! Йов каза: „Той обаче знае пътя ми; изпитал ме е, ще изляза като злато” (Йов 23:10). Може би сега се чудиш: „Ще ме отреже ли Бог ако съгреша или се проваля, чакайки най-доброто, което Той има за мен? Знаем, че не съм свършен. Означава ли, че ще пропусна най-доброто за себе си, ако не се справя?” Много християни са точно там в момента. Те виждат, че Бог работи в живота им, но въпреки това се чудят: „Ами ако се проваля? Ами ако направя нещо погрешно и Бог стане нетърпелив с мен и ми се ядоса? Ще се изпълни ли обещанието Му към мен? Ще трябва ли да приема нещо по-малко от най-доброто, което Той има за мен?” Не, никога! Ако сърцето ти е изправно пред Бог, ако се връщаш при Него и Го търсиш с цялото си сърце, нищо няма да промени планове Му за теб!

## Помисли за Божиите милости към Ефрем, който беше опозорил Господ!

„... Аз съм Отец на Израил и Ефрем е първородният Ми“ (Еремия 31:9). Ефрем беше най-голямото племе в Израел и народ най-близък до Божието сърце. Господ имаше вечен план за това много благословено племе, но Ефрем продължи да се връща към греховете си и да огорчава Бог. Те съгрешиха срещу повече светлина, благодат и благословения, отколкото който и да е друг в Израел! Но Бог изостави ли Ефрем? Точно обратното – Господ каза, че Ефрем ще бъде свободен и откупен народ! Че ще живеят в тлъстина, което означава най-големите благословения на Бог! Какво видя Той в тях? Те имаха покаяно сърце – срам от греха, желание да се върнат към Господ! И въпреки всичките им провали, това им качество привлече Божието сърце! Когато към Ефрем дойде силно, пророческо слово, те откликнаха. Когато бяха изобличени – плакаха поради греха си. Въпреки, че бяха склонни да грешат, те

имаха желание да се върнат при Бог и в зенита на прегрешенията им, Бог каза: „Ефрем скъп син ли Ми е? Мило дете ли е? Защото колкото пъти говоря против него, все още го помня. Затова сърцето Ми се вълнува за него и със сигурност ще му окажа милост, заявява ГОСПОД” (Еремия 31:20). Бог казваше: „Въпреки недостатъците и провалите на Ефрем, Аз виждам разкаян дух и няма да премахна нежната Си любов. Вечната Ми цел за Ефрем ще продължи, както съм я планирал!” Възлюбени, Бог има план за живота ти, за да бъде сигурен, че ще продължаваш да се обръщаш към Него! Той ще изпълни всичките Си намерения за теб, без значение през какво преминаваш или колко жестоко е изпитанието ти. Бог мисли много сериозно, когато планира бъдещето ти! Имам пророческо слово за някои, които четат това послание в момента: не можеш да съдиш за вечните Божии намерения за себе си по онова, което чувстваш или мислиш. Може да си твърде съсредоточен в провала или греха си, за да отсъдиш правилно. Бог иска да ти каже в духа: „Дръж сърцето си смирено пред Мен. Вярвай на Словото за Моята същност – че съм нежен, любящ Баща, Който е инвестирал много в теб и няма да те остави. Ти си детето, в което се наслаждавам и Аз ще те освободя!” „Колко скъпоценни са за мен мислите Ти, Боже! Колко огромен е броят им!” (Псалм 139:17). „Защото Аз зная мислите, които мисля за вас, заявява ГОСПОД, мисли на мир, а не на зло, да ви дам бъдеще и надежда” (Еремия 29:11). Чрез това Бог ни казва: „Не съм склонен да ти мисля злото и да те наказвам. Имам добри мисли, в момента планирам живота ти! Стой и виж Господното спасение. Пропий се с любовта Ми!” Това е Бащата, на Когото служим! А не на Един, Който има зли, осъдителни мисли за отмъщение, а Такъв, Който има добри мисли за нас – мисли за мир и надежда до последния ни ден! Като вярващи, ние имаме два варианта: можем да вярваме в онова, което Бог казва за Себе Си – че ни обича, и че ще ни изведе от всичките ни изпитания, че работи, отваря и затваря врати за нас, и че когато се провалим, Той не ни е ядосан, но ще ни коригира в нежната Си любов. Или пък, можем да вярваме в ужасната алтернатива, че Бог е позволил да бъдем измамени от дявола и ни е оставил да се грижим сами за себе си! Може би ще кажеш: „Не виждам особени доказателства, че Бог прави нещо, за да промени отвратителното ми състояние. Болката ми като че ли не свършва. Чакам и чакам. Докога?” Необходимо е толкова време, колкото трябва на Святия, Всемогъщ Бог да нареди всички части на пъзела! Той има толкова много мисли за теб и за бъдещето ти, че дори не би могъл да ги преброиш. Те са по-многобройни от морския пясък! Бог обеща на Давид, че ще му построи сигурен дом – вечно царство, което ще бъде завинаги. И през всички изпитания, грехове и позор на Давид, Божията цел не беше възпрепятствана. Дори когато върху Давид се струпа срама на собствените му синове и семейство, той се държеше за Божието обещание и не го остави. Най-накрая, когато Давид остаря и обещанието изглежда нямаше да се изпълни, той каза: „Наистина, не е ли такъв домът ми пред Бога? Той е направил с мен вечен завет, подреден във всичко и сигурен. Защото това е цялото ми спасение и цялото ми желание — няма ли да го направи да расте?” (2 Царе 23:5). Той казваше: „Още не виждам обещанието изпълнено, но стоя върху Божието Слово за мен. Той ще го изпълни!” Давид си почиваше в знанието, че Бог знае най-добре и ще изпълни словото Си: „Защото Давид казва за Него: „Винаги гледах Господа пред себе си; защото Той е отдясно ми, за да не се поклатя. Затова се зарадва сърцето ми и развесели езикът ми, а още и плътта ми ще престоява в надежда” (Деяния 2:25-26).

### 3. Решили сме, че е твърде добро, за да бъде истина, че през всичките си дни можем да служим на Господ с радост, а не със страх!

Божие то желание за нас е да бъдем толкова убедени в нежната Му любов, толкова сигурни, че Той работи, за да ни даде най-доброто, което има за нас, че да можем да изпитваме непрестанна радост и щастие в ходенето си с Него! Моисей предупреди Израел: „Защото не си служил на ГОСПОДА, своя Бог, с радост и веселие на сърцето заради изобилието на всичко, затова ще слугуваш на враговете си, които ГОСПОД ще изпрати против теб, в глад, в жажда, в голота и в лишение от всичко...” (Второзаконие 28:47-48). Днес Той ни казва: „Радвай се и се наслаждавай в онова, което вече съм направил за теб! Ако си унил, мърморещ и оплакващ се, завинаги ще си останеш духовно гладен и жаден – плячка за враговете си!” Бог иска да вярваме в любовта Му към нас до такава степен, че да бъдем свидетелство за радост и добро настроение! Той иска проповедници с радостни сърца – радост, основана на истината. А истината Му произвежда богатство от радост, което се излива естествено от сърцето ни: „Служете на ГОСПОДА с радост, елате пред Него с ликуване” (Псалм 100:2). „...и изведе народа Си с веселие, избраните Си — с радост” (Псалм 105:43). „Радвайте се в ГОСПОДА и се веселете, вие праведни, и ликувайте, всички вие с право сърце!” (Псалм 32:11). „...А праведните ще се веселят, ще ликуват пред Божието присъствие и ще ликуват в радост” (Псалм 68:3). Може би ще попиташ: „Колко дълго мога да очаквам, че ще продължи тази радост и щастие в служението ми към Господ?” Повечето християни вярват, че това трае само във време, в което дойде свежест от горе или докато нещата се развиват добре. Не, ние трябва да имаме радост през цялото време! Точно това казва Библията: „Защото хиляда години в Твоите очи са като вчерашния ден, който премина, или като нощна стража” (Псалм 90:4). „А се веселете и се радвайте вечно в онова, което създавам! Защото, ето, създавам Ерусалим за радост и народа му — за веселие” (Исаия 65:18). Ние сме „Ерусалим, който слиза от горе” – новородени и живеещи за Него, с дух на радост и веселие! А любящият ни небесен Баща ни е дал твърда като скала основа за всяка наша радост: „...но дерзайте: Аз победих света” (Йоан 16:33). Вярвай на Отец, вярвай в Словото Му за това кой е Той и виж как радостта Му се излива от живота ти. Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1994 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Father's Love](#) / [Бащина любов](#)